в) националните разпоредби на приемащата държава членка целят повишаване на безопасността на пациентите и качеството на здравните услуги, като се гарантира, че здравните специалисти имат необходимото за тяхната професионална дейност образование, друга достатъчна професионална квалификация и останалите изисквани за професионалната дейност умения?

([1]) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Liège (Белгия), постъпило на 26 ноември 2020 г. — VT/Centre public d'action sociale de Líège (CPAS)

(Дело C-641/20)

(2021/C 44/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: VT

Ответник: Centre public d'action sociale de Líège (CPAS)

Преюдициален въпрос

Когато държава членка приеме решение за отнемане на статута на бежанец на основание член 11 от Директива 2011/95 ([1]), а след това го лиши от правото на пребиваване и му разпореди да напусне територията на страната, трябва ли членове 7 и 13 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни ([2]), във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че заинтересованото лице запазва временно право на пребиваване, както и социалните си права до произнасянето по съдебен ред по жалбата срещу решението за прекратяване на пребиваването му и за връщането му?

([1]) Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

([2]) ОВ L 348, 2008 г., стр. 98.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 1 декември 2020 г. — Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht/TB

(Дело C-646/20)

(2021/C 44/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht

Ответник: TB

Друг участник в производството: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Преюдициални въпроси

За тълкуване на член 1, параграф 1, буква а), член 2, точка 4, член 21, параграф 1 и член 46 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно подсъдността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 ([1]), се отправят следните въпроси:

1. Прекратяването на брака на основание член 12 от италианския законодателен декрет (Decreto Legge) № 132 от 12 септември 2014 г. (Законодателен декрет № 132/2014) представлява ли решение за развод по смисъла на Регламент „Брюксел IIa“?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос: трябва ли прекратяването на брака на основание член 12 от италианския законодателен декрет (Decreto Legge) № 132 от 12 септември 2014 г. (Законодателен декрет № 132/2014) да се третира съобразно разпоредбата на член 46 от Регламент „Брюксел IIa“ относно публични актове и споразумения?

([1]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно подсъдността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (Регламент „Брюксел IIa“) (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Жалба, подадена на 4 декември 2020 г. от Hermann Albers eK срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 5 октомври 2020 г. по дело T-597/18, Hermann Albers/Европейска комисия

(Дело C-656/20 P)

(2021/C 44/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hermann Albers eK (представител: S. Roling, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска комисия, Bundesrepublik Deutschland, Land Niedersachsen

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

1. да отмени решението на Общия съд от 5 октомври 2020 г., Hermann Albers/Комисия (T-597/18, EU:T:2020:467), частта на точки 1 и 2 от диспозитива,

2. да уважи в тяхната цялост исканията в първоинстанционното производство за отмяна на Решение C(2018) 4385 final на Европейската комисия от 12 юли 2018 г. ([1]) и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Общият съд не разбрал значението на членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС във връзка с член 7a от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Закон за местния транспорт в Долна Саксония, наричан по-нататък „NNVG“). Противно на схващането на Общия съд, член 7a от NNVG представлявал нова помощ, за която задължително трябва да се изпрати уведомление.